

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsê leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnîštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnîštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi božičnih praznikov izide prihodnji list v soboto dne 27. decembra 1890.

Božič.

„Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!“ Po vsem krščanskem svetu dvigal se bode jutri iz tisočero in tisočero src prelepi ta vsklik, ko se bodo pri polnočni maši ali pa pozneje zbirali verniki v božjem hramu, da praznujejo jednega izmej najlepših dni, kar jih ima naša cerkev.

Slovo „Božič“ s tajnostno silo upliva na vsacega človeka, še tako blaziranega, vsakdo se spomina teh praznikov in rad obrača duševno svoje oko nazaj v ono blaženo dobo, ko je v obiteljskem krogu z otroškim in mladeniškim zanosom užival božičnih dni izredno slast, ko je opazoval prastare in jako pomembne običaje, znamenite v narodnem in kulturno-zgodovinskem oziru, ko je s sorodniki in znanci radoval se teh praznikov in iskreno peval: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!“

Leto za letom ponavlja se ta vsklik, ponavlja se odkritosrčno in z vso gorečnostjo, kolikor je le premore človeško srce. Žal, da se ta vsklik, iskrena ta želja neče uresničiti. Kakor je nekda „izvoljeni rod“ štiri tisoč let čakal na rešitelja, tako tudi mi hrepenimo po trenutku, ko se bode obistinila vroča želja: „Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!“ ko bodo zagotovljeni pogoji obstanka našemu, ko nam ne bode več trepetati pred tem, kar bi utegnili prinesiti prihodnost. Toda časa kolo vrti se dosledno v nam nasprotno stran in nihče danes ne ve, kaj bode prinesel jutrnji dan, v negotovosti poginjamo.

Pogledamo li na polje široke politike, kaže se nam takoj, da je mir zagotovljen le na odpovedbo. Na vse strani blesté nam nasproti ostro brušene sable in bridka bodala, povsod zijajo v nas temna žrela smrtonosnih ogromnih topov, nihče, niti najjačji, se več varnega ne čuti. Evropski položaj postal je tako kočljiv, da vsacemu nalaga nečuvana bremena in da vsakaterik s strahom pričakuje odločitve, ko se bode z železnimi kockami igralo za našo usodo, ko se bode na krvavih bojiščih prena-

rejal zemljevid evropski. Za ljudi na zemlji še ni in še ne bode miru, ker nedostaje blage volje in ker je duh časa tak, da je glavno geslo — sebičnost, boj za obstanek, ker se bori vsak proti vsacemu, vsi proti vsem in ker treba le neznatne iskricke, da nastane velikanski požar.

V visoki politiki ni nikjer blage volje, pogrešamo jo pa tudi v domači hiši. Diplomati in državniki tekmujejo, kdo bode družega speljal na led, kako se tekmeču podstavi noga, kako se najbolje izvaja zavratna machiavellistična politika in novodobno geslo: „Macht geht vor Recht“. Za taka načela se sicer ne moremo oduševljati, priznavamo pa drage volje, da so v visoki politiki neizogibna, ker tu ne velja pravilo, da treba pomoliti še levo lice, ako si že na desno dobil jako čutno plosko. Drugeče pa je v ožji politiki, v domači hiši, kjer ne treba taci zvijač, kjer so popolnoma neumestna jednaka načela, kjer smo še pred par desetletji delovali v tako lepi slogi in takoj s početka imeli tako lepe uspehe.

Spočetka in tudi še pozneje imeli smo v istini blago voljo, dosegli marsikaj, dandanes pa odločno nazadujemo. Ne le, da nekdanje složnosti več ni niti sledu, izgubili smo večinoma vso blago voljo, ž njo pa tudi mir. Namesto, da bi mali naš narod stal kot jeden mož, vrglo se je preporno jabolko mej nas in razpor se nadaljuje z vsemi, še tako pomilovanja vrednimi sredstvi. In oni, ki so to jabolko vrgli mej naše vrste in nam odtujili toliko nekdaž iskrenih somišljenikov, ne zmenijo se niti za to, kako se ostrá sekira zastavlja na narodno naše deblo, kako sekire močni udarci zadevajo vse naše narodno telo. Njim je za druge namene, njim je narodnost le „Mittel zum Zweck“, to pa le tudi malo časa, kajti kadar bi utegnili svoje stvari biti še bolj gotovi, tedaj bodo hitro sneli sedanjo krinko in pokazali se v pravi podobi.

Zaradi teh žalostnih razmer ne moremo se iz srca veseliti letošnjih božičnih praznikov. Naša narodna božična jelka je prazna, siromašna, na njej visé sami obeti, sami upi, in še skoro teh videti ni. Naša jelka je ista, kakeršna je bila prejšnja leta, vredna stoične naše pohlevnosti, samo s to razliko, da na nekaterih vejicah vise lepi kosi apatije in brez-

briznosti, katere sicer nismo videli. Zlemu duhu — ime si vsakdo svobodno misli — posrečilo se je v dobrih desetih letih, da je temeljito razkrojil vse odločne stranke, češ, tako se dela mir. Miru ni naredil, blage volje ni kazal, a osebno imel je veliko uspeha, to pa je zanj glavna stvar.

Za nas so merodavni drugi oziri, zato bodedo le s tožnimi čustvi praznovali božične praznike in mislili si: za nas še ni napočil pravi Božič. Kakor prejšnja leta, živimo tudi letos ob samih upih in nadah, ne da bi vedeli, kdaj bode čudesna zvezda ustavila se nad našim domom, kdaj se bode pričel preobrat na bolje.

Navzlic skrajno neugodnemu položaju pa nam bodi sveta dolžnost, da v trdem boji ne odjenjamo, da nadaljujemo pričeto delo z isto vstrajnostjo, s katero so se odlikovala prva leta našega narodnega gibanja, da se znebimo dosedanje popustljivosti in mlačnosti in dosledno delujemo za prvotni svoj program. Ako bodedo v tem zmislu delovali vsi, pa le potem smemo se nadejati veselejših božičnih praznikov, potem bode naša jelka krasno obložena in potem bodedo res imeli, kar si danes evfemiistično želimo: Vesele praznike! —

Poraz iredentovcev v italijanskem parlamentu.

Velevažna seja novovoljenega italijanskega parlamenta, v katerem je, kakor znano, Crispi pridobil navzlic agitacijam radikalcev in iredentovcev veliko večino, bila je pretekli petek, dne 19. t. m. Radikalni poslanec Imbriani, jeden izmej glavnih reprezentantov iredentizma, ki si je že celo prilastil naslov zastopnika nerešenih provincij, interpeliral je ministerskega predsednika, je li bilo ustavno ono postopanje, s katerim se je odstranil iz kabineta finančni minister Seismit-Doda, zaradi znanih dogodkov pri nekem banketu laških iredentovcev v Vidmu. Imbriani naglašal je, da ne more verjeti, da bi italijanski minister mogel v toliko biti pristopen kakemu vnanjemu pritisku, da bi bil omenjenega ministra odstranil iz kabineta zaradi njegove udeležbe pri Videmskem banketu.

Ministerski predsednik Crispi odgovoril je, da se ne strinja z ustavnimi teorijami Imbrianija. V

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Slovenci in nemški očetje nemških mest; nemški polž in drugi Germani; nehvaležni Slovenci in laška gospoda; slovenski trgovci in nemški napisi; Kamniška in dolenska železnica; Božič; božična premišljevanja; vesele praznike vsem.)

Čudni ljudje smo zares mi Slovenci, da nečemo razumeti, kako dobro bi bilo za nas, da kar zginemo s površja zemlje kakor kafa, da bi ne imeli ubogi nemški očetje raznih še bolj nemških mest toliko muke in toliko težav z nami. Le pogledimo n. pr. koliko preglavice dela mestnim očetom Celovškimi ta mala četa še živih Slovencev, ki se je ugnjezdila v germansko naselbino Celovec, da kali mirno spanje tamošnjih mestnih očetov. A dokazalo se jim bode kmalu, da so vsi Celovčani pristni potomci pravih Germanov, podžupan dr. Posch pa bode dokazal, da je on direktni naslednik onih nemških polžev, ki so nekdaž lezli po Teutoburškem gozdu, da ne bi morda kdo prišel na misel, da se je kdo njegovih prednikov pisal za slovenskega polža, kar bi bila grozna nesreča za moža.

Da so koroškega skladatelja Koschata predniki se sprehajali v medvedovih kožah pod košatimi hrasti nemškimi, kdo bi se drznil dvomiti o tem, kakor tudi, da je Dobrnik upravo germansko ime kakor mnogo jednaci, ki jasno pričajo, da na Koroškem je vse pristno nemško, da se tam nikdar ni germaniziralo, kakor to trdijo hudobni Slovenci.

Na drugi strani pa zopet kažejo ti Slovenci, kako so nehvaležni. Italijanska mestna gospoda, mej katero se semtertja nahaja mnogo pristne kraševske in druge kranjske krvi, ki pa si domišlja, da je „puro sangue italiano“ ta je tako milostiva, da kupuje od slovenskih okoličanov kruh, mleko in razne poljske in vrtné pridelke. Poniža se iz gole milosti ta laška gospoda, da je kruh slovenski in pije mleko slovensko, celo umazano svoje perilo daje hudobnim Slovincem prati — vse to povedal nam je te dni italijanski list — kajti drugače bi ti ubogi Slovenci še živeti ne mogli. A navzlic vsem tem dobrotam pa ti nehvaležni nečejo sprevideti, kake dobrotniki njihovi so vsi oni, ki si na vso moč prizadevajo, da jih storé deležne dobrot italijanske kulture, katere pa trdovratni Slovenci imenujejo svoje sovražnike. Le počakite, boste že videli, kaj bode, ko si laška gospoda naroči kruh in mleko iz

Neapolja, svoje perilo pa začne pošiljati v Rim ali kam drugam, ali pa, da začne mestu vašega kruha jesti kraško kamenje, potem se boste kesali, a prepozno bode.

Sprehajaje se po mestu opažam, kako lepo znajo nekateri narodni trgovci s celo kopo tiskanih listkov opozarjati občinstvo, da se bliža čas Božiča in novega leta, doba daril. Da je večina tacihi tiskanih listkov nemška, pri nekaterih celo skoro izključno samo nemška, kdo bi se temu čudil, saj Slovenci menda še raje kupujejo na taka nemška vabila, nemški naši nasprotniki bodo pa tam najraje kupovali, kjer bodo slovenski napisi in slovenska vabila?

Najlepše božično darilo dobili bodo vrli naši Kamničanje z železnico, o kateri želim, da bi jim donášala mnogo koristi in povzdignila v poletnem času promet tujcev v prijaznem našem „Ischlu“. Tudi Dolenjcem prišlo je nekako za vezilo malo poprej prijetna vest, da tudi njim skoro napoči boljša doba, ko bodo stopili v nekoliko tesnejo zvezo z ostalim svetom. Praznovali bodo v veselí tej nadi malo zadovoljneje letošnje božične praznike.

Božič! Sveti večer, sveti dan! Poazije polne, skrivnostne besede, ki navdajejo človeško srce z

gotovih položajih postane lahko odpoklicanje kacega ministra neizogibljivo. Razlika v mišljenji prisilila ga je, da je odpoklical ministra Seismit-Dodo. Na vsak način pa prevzame popolno odgovornost za ta korak, ne da bi poklical za se v pomoč čl. 65. ustave.

Bivši minister Seismit-Doda segel je sam v debato za faktični popravek in rekel, da jedini vzrok njegovega prisiljenega odstopa je bil ta, da se je udeležil molče banketa v Vidmu. Naprosil je Crispija, naj mu pove, katero razliko v mišljenji je imel v mislih. Imbriani izjavil se je potem, da po razjasnitvi Seismita-Dode ne bode stavil nobenega predloga.

Mej ministrom predsednikom in bivšim finančnim ministrom nastal je potem buren razgovor. Crispi rekel je, da se mu je potrebno zdelo, govoriti z največjo reservo o razliki mišljenja mej njima. Čital je nekatere govore Videmskega banketa, ter brzojav, katere sta menjala on in odstopivši minister, ter rekel, da v takih okoliščinah Seismit-Doda ni mogel nikakor ostati v kabinetu, ker bi v inozemstvu vzbujal opravičen sum, da se ne strinja s splošno politiko kabineta.

Seismit-Doda odgovoril je, da noče bolj na drobno razpravljati uprašanje iredentizma. Nadeja se, da bode prišel dan, ko bode Italija dobila zadoščenja za ponižanja, katera mora pretrpeti pod vladno Crispijevo. Te besede vzbudile so velik hrup. Drug poslanec govoril je jako razburjeno in stavil jednako uprašanje, kakor Imbriani. Predsednik opominjal ga je, naj govori zmerno.

Crispi, v svesti si, da ima gotovo veliko večino za seboj, odgovoril je, da po vsem tem, kar se je izreklo v teku debate, ne more ostati niti minuto na svojem mestu, če se zbornica ne izreče nemudoma o njegovem postopanju. Odgovoriti more predgovorniku samo to, kar je že povedal Imbrianiju. Na vsak način pa želi, da zbornica takoj glasuje o tej zadevi.

Muratori in tovariši stavijo mocijo, katera odobruje postopanje Crispijevo. Zbornica sklene z 243 glasovi proti 72, da se prične takoj razprava o Muratorijevi mociji. V imenu skrajne levice naznanil je Ferrari, da se on in njegovi tovariši ne bodo udeležili glasovanja, da ne bi kompromitirali visokoustavnega uprašanja. Radikalci zapustili so potem dvorano z velikim hrupom.

Pri glasovanju po imenih bila je sprejeta mocija Muratorijeva z 271 glasovi proti 10. (16 poslancev ni glasovalo,) ter se je končala burna seja ob 7. uri zvečer. V tej seji pokazalo se je, da ima Crispi veliko, ogromno večino parlamenta za seboj, kar se tiče uprašanja proti rovanji radikalne in iredentovske stranke. Nikakor pa nas ne sme to navdajati z brezbriznostjo ali s slepim zaupanjem. Mirnejši elementi italijanskega parlamenta so siti večnega rovanja in želé, da se kaj stori za deželo, ki stoče pod težko krizo, tako da niti Crispi sam bi se ne upal predlagati novega davka ubogi izsesani deželi. Le v nadi, da se bode kaj zgodilo za olajšanje velike bede, ki je zavaladala po pretrganju trgovinskih zvez s Francosko in podrezala popol-

noma življenja nit nekaterim strokam pridelkov, n. pr. vinu, olju in raznemu sadju, živinskemu pro metu itd., vzdržuje se velik upliv, ki ga ima zdaj ministerstvo na zmerni del prebivalstva.

Kdor pa pozna lahki in premenljivi značaj vročehrvnih romanskih narodov, kdor ve, kako globoko zajedle so se iredentovske misli v velik del italijanskega naroda, ta bode navzlic zadnjemu porazu iredentizma v parlamentu italijanskem, paznim očesom sledil daljnemu razvoju stvari in se v prvi vrsti varoval prevelicega optimizma v tem kočljivem uprašnji. Odbitih je začasno hidri nekoliko glav, a zrasti jej utegnejo ob ugodnejši priliki podvojeno, na to nam je treba vedno misliti, da nas danes ali jutri ne doleti kako neprijetno iznenadenje.

Y.

Slovenska pravna akademija.

(Govor dra. J. Kavčiča na shodu društva „Pravnika“ dne 10. decembra 1890.)

(Konec.)

Tu zavrnil bi rad mimogredé vsaj jeden ugovor, ki se je oglasil pred kratkim zoper ustanovitve slovenske pravne akademije; rekel je nekdo, kakor je bilo čitati po časopisih, po besedi: „Es fehlt hiezu an allen litterarischen und wissenschaftlichen Vorbedingungen!“ Znam, da onega, ki je to izrekel, ne prepričam, niti pridobim za slov. pravno akademijo; tega tudi ne nameravam; a vidi se mi, da ta izrek ne kaže dokaj razuma za zgodovinski in naravni razvoj znanstij in znanstvene literature v raznih jezikih. Po tem nazoru smeli bi pri nas misliti na višja učilišča le tedaj, kedar bi bile posamezne znanostij uže razvite in bi imele bogato literaturo! Literature znanstvene pa ni moči preje dobiti in znanosti se tudi preje ne morejo razvijati, dokler se negojé „ex professo“ na učiliščih, njim posvečenih, ergo — Slovencem po tem nazoru ni nikdar misliti na višjo znanstveno izobraženost v svojem jeziku! To je menda pač pravi in pravcati „circulus vitiosus“, s katerim se da tudi dokazati, da Slovencev na svetu treba ni. A zakaj bi se moralo to uprav za nas drugače goditi, nego li nas uči zgodovina, da se je godilo drugod? Ali je znabiti nemški jezik prejšnje veke, ko so se gradila vseučilišča po Nemškem, imel uže svojo znanstveno literaturo? Kaj se ni še v prejšnjem stoletju mej drugim tudi pravna znanost na teh učiliščih predavala v tujem, — latinskem jeziku? Niso li dotični učenjaki pisali svojih učenih del tudi v latinščini? Še-le pozneje prišla je tudi pri nemških učenjaki v tem opiljena nemščina v čast in veljavo, in na uže obstoječih učiliščih začela se je počasi razvijati tudi nemška znanstvena literatura. Tak je tudi naravni tek! Najprej dobivajo naj znanosti svoje zavetišče, kjer se bodo gojile, in sad tega bode znanstvena literatura. Tako je bilo drugod, tako bode tudi pri nas in četudi bode naša znanstvena literatura skromnejša, zadoščevala bode našim potrebam. Saj ni treba, da bi naš mali narod v tem pogledu tekmoval z močnimi Nemci, in naši pravni akademiji tudi ne bo sile meriti se s pravno fakulteto Dunajskega vseučilišča; ona bode služila največjim potrebam

Slovencev in da bode na to stran zadoščevala, za to prepušča naj se skrb slovenskemu pravniškemu stanu.

Razvil sem Vam — cenjeni tovariši — svoje nazore o slovenski pravni akademiji, kakeršna je po mojem mnenju uže sedaj možna in izvedna in za kakeršno bi se bilo Slovencem za sedaj potezati; ako dobimo takšno akademijo, potem smo dosegli veliko in kedar bi takó osnovana akademija dokazala svetu svoj zdrav obstoj in svojo znanstveno veljavo, potem bi lahko stopili korak dalje ter zahtevali popolne pravne fakultete z vsemi osmimi semestri.

Jeden nedostatek bi pač imela taka pravna akademija, kakor poznejšnja popolna pravna fakulteta, nedostatek, da na njej ne bode moči dobiti naslova doktorstva, nego bi morali vsi oni, ki hrepéné po njem, hoditi na vseučilišča. Ta nedostatek pa so imele tudi zgoraj omenjene bivši pravne akademije in odpraviti ga ni moči; kajti podeljevanje naslova in stopnje doktorstva je najznamenitejša in izključilna pravica vseučilišč, in take pravice ni moči podeliti nepopolnim pravnim akademijam. V tem pogledu bi bilo moči doseči jedino le to, da bi se oni semestri, ki bi jih kedo poslušal na slovenski pravni akademiji, šteli tako, kakor da jih je poslušal na vseučilišču; stroge izpite pa bi moral vsakedor delati na vseučilišču.

Toliko o slovenski pravni akademiji, kakeršno si mislim jaz. Tem svojim nazorom nikakor ne pripisujem merodavne veljavnosti; izpregovoril sem o vprašanji le zategadelj, ker se je s Svetčevim predlogom postavilo nekako na dnevni red in ker je treba naši dotični želji dati kolikor moči konkretno obliko; na same načelne predloge brez konkretne podloge se bodo pač težko ozirali odločilni krogi; treba jim je pa pokazati, da ne zahtevamo nič nemožnega in da imajo take pravne akademije uže zgodovinsko podlogo. Narisal sem Vam, cenjeni tovariši, samo splošno podobo naše bodoče pravne akademije, ne da bi se spuščal v podrobnosti in posameznosti; v to sedaj še ni prišel čas. Tudi se nisem oziral na finančno stran tega vprašanja, ker to ni skrb in dolžnost slovenskega razumništva, nego državne uprave.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. decembra.

Stolica za elektrotehniko.

S' cesarsko naredbo se je na Brnski politehniko osnovala stolica za elektrotehniko. Ta predmet je jako važen v sedanjem času, a žal, da se v Avstriji nekoliko premalo goji. Zadnji čas so se res začele snovati posamezne stolice, ali v Nemčiji so se na nekaterih tehnikah že osnovala posebne strokovne šole (fakultete) za elektrotehniko na pr. v Darmstadtu in se dajó posebne diplome za elektrotehnične inženere.

Objava inoverskih krstov.

Pričakovati je bilo, da zaradi objave inoverskih krstov pride do hudega boja mej cerkvijo in državo na Ogerskem. Sedaj se pa kaže, da se bode

Dalje v prilogi.

nekako čarobnimi občutki, katerim popolnoma ubraniti se ne more tudi najbolj otrpelo srce. Tisoč osem sto in devetdesetkrat spolnila je zemlja svoj tek okolu solnca, odkar se je prvokrat začul glas angeljev: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji. Glas ta oznanjeval je rojstvo sina Božjega, ki je oznanjeval vero ljubezni, vero miru in sprave. Mir! Lepa, zlata beseda! Mir ljudem na zemlji, čujemo ponavljati leto za letom o svetih teh dnevih, tisočkrat ponavljale so se lepe te besede, a ostale so le želja, neizpolnena želja bojevitega, boja-željnega rodu človeškega.

Kolikrat praznovati mi je bilo lepe praznike božične, daleč daleč v tujini, daleč od domovja, od dragih svojih, le sem ter tja v krogu najožje svoje rodbine, a vedno splaval je duh moj tja čez morja gladko ravan, tja čez visoke gore in se ustavil v domovini. Predstavljal sem si jo srečno, zadovoljno, videl sem jo iz daljave v nekako čarobnem srečnem svitu zadovoljnosti in miru, ki je nastopil po hudih časih domače nesloge in nesrečnih domačih preprirov. Dozdevalo se mi je, da je nastopil tudi v domovini srečni čas, ko se izpolni božično voščilo angeljcev v višavah: Mir ljudem na zemlji! Vsaj jeden mali kos nesrečne slovenske domovine žaril naj bi se v blaženih žarkih zlatega miru, a ne samo

kratke dni veselih praznikov božičnih, nego stalno. Prazno upanje, marne sanje! Nam je li res sojeno, da nam nikdar ne napoči resnično sveti dan miru, kakor so ga oznanjevali angeljci? Mir ljudem, ki imajo dobro voljo, pristavljali so. Je li res ni več mej nami pošteno število taci, o katerih se po vsej pravici sme reči, da imajo dobro voljo, najbolj voljo celó? Kaj je torej krivo, da od nas beži mir, oni blaženi mir, ki so ga oznanjevali angeljci v sveti noči pred tisoč osem sto in devetdesetimi leti, ko se je rodil izveličar rodu človeškemu? Zastonj je naše hrepenenje, zastonj zatajevanje samega sebe, minoli bodo sveti praznični dnevi, začela se bode zopet žalostna stara melodija. Kako dolgo bode trpela? To vedi ljubi Bog!

A pustimo na strani neprijetna ta premišljevanja. Vsaj za kratke trenutke praznikov pozabimo na britkosti in težave mučnih naših bojev, mislimo se v duhu vsaj v ono srečno dobo, ko nam mileja osoda morda prinese veselejše božično darilo, ko bomo bolj veselega srca mogli in smeli praznovati te dni. V veseli nadi, da nam skoro pride zaželjeni ta čas, voši prav zadovoljne in srečne praznike vsem svojim čitateljem in čitateljicam

Ahasver II.

Doktor Holman.

Božična povest.

(Ruski spisal M. Bójen; preložil I. J. Štefánov.)

(Dalje.)

Drugi doktor, domači zdravnik, je vender-le ostal na lici mesta; odobrivši sicer vsa aredstva, katera je upotrebil Rihard, rekel je, da se njemu zdé vse poskušnje zaman, da bi se privedla Edita zopet k zavesti! On se je bolj pečal z nesrečno materjo, katera je vse ukaze Holmanove vestno in hitro izvrševaje v svoji poluzavesti in vsa preplašena se vrtela okolu svoje nezavestne hčerke....

— Oh, ubogi moj mož! — to je bilo jedino, kar je mogla izgovoriti.

— Jaz se odpravim v mesto po vašega so-proga — reče hišni zdravnik — ter mu sam obvestim strašno novico. Povrnivši se semkaj z vašim možem pomagal bodem prepeljati v mesto.... gospico Edito! — Potem pristopi k dr. Holmanu in zeló pomenljivo roko na ramo mu položivši reče:

— Brezuspešen trud, kolega! — Po teh besedah odšel je v mesto, da privede na kraj nezmerne nesreče nič hudega ne slutečega očeta, bankirja Kruzija iz njegove pisarne.

Gospa Kruzijeva prišla je z drhtečima rokama dr. Holmana za roko:

dala stvar mirno poravnati. Pot do sprave je pokazala kurija sama. V Rimu so se izjavili, da bi sicer ne mogli privoliti, da bi katoliški duhovnik naznanjal krste otrok iz mešanih zakonov, kateri se imajo po ogerskih zakonih odgojevati v kaki drugi veri, drugoverskemu duhovniku neposredno ali pa posredno po političnem oblastvu, o tem bi se pa dalo pogajati, da se vsi krsti v gotovih obrokih naznanijo političnemu oblastvu. S tem bi bilo stvari popolnoma zadoščeno, kajti politično oblastvo bi, izvedši za vse krste, lahko potem dalo potrebna naznanila nekatoliškim svečnikom. Na tej podlagi se bode ta zadeva najbrž povoljna uravnala.

V nanje države.

Spomenica kraljice Natalije,

ki se je bila predložila skupščini, ne obseza nič posebnega proti kralju Milanu. Svet je pričakoval, da se bodo s to spomenico vse drugačne stvari razkrile. Kraljica najbrž iz interesa svojega sinu ni hotela starih dogodkov vlačiti na dan, ker bi to dinastiji Obrenovičev gotovo ne bilo v korist.

Bolgarsko sebranje

je vender še v tem zasedanju rešilo zakon o pokojninah za častnike. V budget se je v ta namen postavilo 75 000 levov kot temeljno glavnicu za pokojninski sklad. Častnikom se bode od plače 5% utrgavalo za ta sklad. Ker so v Bolgariji častniki razmeroma dobro plačani, to utrgavanje zanje ne bode posebno občutno. O pokojninah civilnih uradnikov posvetovalo se bode sebranje še le v prihodnjem zasedanju.

Francoski senat

reši danes budget, če se ne pokažejo kake nepričakovane ovire. Letos torej ne bode treba vladi dovoljevati provizoričnega budgeta, ker bode budget pravočasno rešen. Vsa budgetna debata vršila se je letos v zbornici in senatu nenavadno mirno. Vidi se, da nasprotniki republike vidno zgubljajo pogum, ko se je generalu Boulangerju poskus tako ponesrečil.

Zveza katoliških društev v Italiji.

V Vatikanu sprožila se je misel, da se osnuje zveza vseh katoliških političnih društev v Italiji. Taka zveza bila bi velicega političnega pomena in bi vladi ne bila nič kaj po godu. S tem bi se pravo za pravo le osnovalo rovanje proti italijanski kraljevini. Vlada bi zatorej najbrž ne gledala mirno snovanja take zveze.

Reforme v Prusiji.

Sedanja pruska vlada je predložila zbornici poslancev več jako važnih reform in hkratu izjavila, da zmatra vse te predloge za neko skupnost. Te predloge imajo nekaj prav liberalnih določeb, zato se pa z njimi ne ujemajo konservativci, ki so najmočnejša stranka v zbornici. Novi občinski red so v komisiji tako prenaradili, da se vlada z njim zadovoljiti ne more. Vladi vzeli so ves upliv na združenje občin in v tem oziru okrožnim odborom dali vso oblast. V teh odborih imajo večino konservativni vlastelini. Proti šolskemu zakonu so se konservativci zavezali s katoliškim centrom. Isto tako nasprotujejo reformi davkov. Konservativci nasprotujejo sedanji vladi, ker se jim zdi, da se preveč ozira na neplemenitnike. Na nekatera razna upravna mesta je nastavila nekaj mož, ki nima nikakega plemenitega naslova. V Prusiji so plemenitši že mislili, da imajo le sami pravico do vseh boljših služeb. Položaj je tako napet, da bode morala vlada razpustiti deželni zbor ali pa opustiti vse reforme.

— Vi je ne boste zapustili? — šepnila je hripavim glasom komaj izgovarjaje te besede — Vi nama boste rešili jedino hčer?!

— Vsega upanja vsaj še nisem izgubil, milostiva! — odvrne Holman gledajoč s solzami v oči na povsem obupano mater.

Čez nekoliko časa pripeljal se je bankir Kruzij z domačim doktorjem, koji je z nekim pomilovalnim posmehom ozrl se na mladega doktorja neumorno trudetega se, da bi rešil mlado življenje bogate bankirjeve hčere. —

— To je popolnoma brezuspešno, reče hišni zdravnik ter počne razpravljati, na kak način bi se prepeljala nesrečna gospodičina v mesto.

— Jaz ugovarjam, odvrne z vso odločnostjo zdravnik Holman. — To bi bila gotova smrt! . . .

Domači zdravnik z roko mahnivši pustil je Holmana samega.

— Vam-li morem še s čim koristiti? vprašal je hišni zdravnik potrte roditelje.

Gospa Kruzijeva ni odgovorila ničesar ter s sklenenima rokama proseč vrnila se zopet k Holmanu.

— Ostanite vender še nekoliko časa tukaj, gospod doktor! — reče tresočim se glasom bankir; — ali naj je nama vaš odhod morebiti v dokaz, da ni nikakega, prav nikakega upanja več? —

— Jaz si ne prilastujem pravice, da bi vas še dalje puščal v mučni negotovosti, — odgovori doktor ves vznemirjen, — po mojem mnenju bodo

Dopisi.

Iz ribniškega okraja dne 21. decembra 1890. (Dolenjska železnica in Loško-potoška cesta.) (Konec.) Prepričani smo, da je obrestno poroštvo ne samo za dolenjsko železnico, ampak tudi za našo deželo ugodnejše, nego bi bila prevzela za pol milijona glavinskih delnic. Z obrestnim poroštvom dežele se bode doseglo, da se železnica preje in ceneje zgradi. Železnici je le mogoče prospevati in tekrovati z drugimi železnicami, ako se zgradi na popolnoma solidni podlagi in kolikor mogoče ceneno. Čim manjši bodo stavbinski troški, tem ugodnejši bodo lahko tarifi in dosledno večji promet in boljši dohodki. Misel, da bi bilo za deželo ugodnejše, ako prevzame brez poroštva za pol milijona glavinskih delnic, nego da prevzame mesto delnic obrestno poroštvo za prioritete, je napačna in nelogična. Po načrtu potrebovala bode železnica posojila 7 milijonov gold., za katero se bodo izdale prioritete oblagacije, ki se bodo obrestovale po 4%. Te obresti, za katere prevzame dežela poroštvo, se morajo popolnoma pokriti, predno se izplača kaka dividenda na glavinske delnice. Ako se tedaj postavimo na pesimistično stališče, da dohodki železnice ne bodo zadostovali za obrestovanje posojila 7 milijonov oziroma dotičnih prioritete, katerim gre prednost pred glavinskimi delnicami, bode še manj obrestovali poslednje in dežela bi v tem slučaju izgubila vsako leto vsaj 20.000 gld., to je 4% obresti od pol milijona gold. Te obresti bi bile popolnoma zgubljene, nasprotno so pa obresti od prioritete, katere utegne dežela vsled prevzetega poroštva plačati, posojilo, katero se ji mora pozneje iz dohodkov železnice z obrestmi vred povrniti. Mogoče je, da prva leta kaj doplačamo ali železnici posodimo, ker se promet še le po otvorenji železnice prične razvijati, a da bi se železnica nikoli sama ne obrestovala, je nemogoče. Ako se to vzame, potem je škoda na železnico misliti. Vse železnice kažejo tendenco, da njihov promet in njihovi dohodki od leta do leta rasejo.

Poroštvo dežele bode pa tudi močno uplivalo na to, da se potrebno posojilo dobi pod veliko ugodnejšimi pogoji, kakor brez varnega poroštva. Ako dobomo na pr. za 7 mil. prioritete z deželno garancijo čistih 6,300.000 gld., brez te garancije pa morebiti samo 5,000.000 gld., se podraži zgradba železnice za 1,300.000 gld. Kako neugodno bi to uplivalo na železnične tarife, na razvitek železnice in tudi na one, kateri prevzamejo glavinske delnice, je jasno. Kdor tedaj nepremišljeno ruje proti deželnemu poroštvu, dela proti železnici sami in zato, da bi se ji že ob njenem porodu ucepil kal bolezni. Ako dežela za dolenjsko železnico tudi kaj izdā, ne bode zgubljeno. Nastali bodo novi davčni objekti, kateri bodo tudi deželne dohodke pomnožili. Poglejte v druge dežele, koliko storē za lokalne železnice, v poslednjem času zlasti sosedna Štajerska?

vse daljne poskušnje zaman in jaz prepuščam vsako odgovornost v tem slučaju svojemu mlademu tovarišu. Bog daj, da bi bil njegov trud z uspehom poplačan! A jaz mislim, da jo more rešiti le posebno čudo! . . .

Rihard dolgo ni izgubil upanja; a naposled tudi on popusti svoje poskuse ves žalosten in obupan prepričavši se do dobrega, da je mlado življenje izginolo iz tega prekrasnega telesa

Roditelji so takoj razumeli, kaj značijo doktorjevi brezupni pogledi; gosp. Kruzij plane k svojej krčevito plakajoči soprogi ter jo strastno objame.

A v tem hipu Holman zapazi, da so se vejice nesrečne devoyke zganile! On jo zgrabi za roko; srce mu je nehalo bti za nekaj trenutkov radi tolikih utisov; začutil je istodobno, da je žila začela malo bti in naposled čul se je tih vzdih iz mrzlih in bledih ust devoykineh . . .

— „Rešena je!“ reče poluglasno dr. Holman ves radosten na svojem uspehu.

Ta zamolkli vzdih Holmanov probudil je roditelje iz tužnega zamišljenja in nepopisno ganjeni mogli so videti, da se očesci njihovega jedinega otroka, kateri so zmatrali na večno zaprtimi, trepetajoč odpirate in zapirate jednako nežnim perutnicam krasnobojnega metuljčka! . . .

Od tega dnē bil je dr. Holman drag in čez vse ljubljien gost v hiši g. Kruzija, a ne le očetova hvaležnost, izražajoča se včasih brezumno šumno v

Napredek vidite povsod, s tovari na mulah ne izhajamo več. Kolo časa se vrti dalje, in kdor ga hoče obrniti ali ustaviti, bode odletel. Kako blagodejno uplivajo dobra uprava, dobre ceste in železnica na razvit dežel, vidimo prav jasno, ako primerjamo dve, od narave oblagodarjeni deželi — Češko in Bosno, kakor je bila poslednja ob času okupacije leta 1878. Kaka velikanska razlika!

Tudi Dolenjska je zbok slabih občil morala zaostati. Na Gorenjskem in Notranjskem imajo železnice, za katere ni bilo treba deželi skrbeti, in lepe državne ceste. Vsacega pravega domoljuba mora veseliti, da to že imate. Poglejte pa na Dolenjsko, kakove ceste imamo? Res je, da vodi po srednji Dolenjski tudi državna cesta, a imenovali bi jo lahko „veliko državno coklo“, s katero se promet zavira.

Gledé novo projektovane ceste iz Sodražice v Loški potok, katero imenujejo naši sosedje peto kolo, jih opozarjamo na sedanjo silno neugodno zvezo Ribniške in Sodražke doline z Loškim Potokom, na naše „Štrike“ — nomen est omen — in na cesto čez Goro z 20 palci strmine na seženj. Da taka zveza naše doline z Loškim Potokom ugaja Blokam in da jim je nova cesta peto kolo, radi verujemo, a nam je ta cesta četrto kolo, katero smo si morali do sedaj navadno izposojevati na Blokah, koder smo vozarili po daljnih ovinkih v Loški Potok in od ondudaj v našo dolino. Prepričali smo se, da bode nova cestna zveza mnogo krajša in neznatno strma. Ako to tajite in zanikujete važnost nove ceste za naš okraj, kateremu je namenjena, tem bolje za vas. Ako ta cesta ne bode mogla nagniti prometa v našo dolino, potem nimate uzroka, protestovati in se hudovati nad nami. Novo cesto vzdrževal bode ves ribniški okraj in ne samo Loški Potok. Troški vzdrževanja pa ne bodo višji, kakor sedaj, kajti opustila se bode potem daljša okrajna cesta iz Žigmaric čez Goro, katera itak nima družega pomena, kakor da se mora vzdrževati. Sicer pa bodo novo cesto, ako pritegne del prometa dolenjski železnici, uporabljevali lahko tudi vozniki bližnjih vasij Loškega okraja in ne bodo tolike škode trpeli, kakor si morebiti mislijo. Vsem pa ni mogoče ustreči, proti vsaki novi cesti je vsaj nekoliko krčmarjev ob stari cesti.

Upajmo torej, da se bodo naši sosedje sprijaznili z novim položajem ter bodo z njim računali. Golo nasprotovanje ne bode ničesar hasnilo. „Glücklich ist, der vergisst, was nicht zu ändern ist.“ —

Izpod Ljubelja dne 22. decembra. (Zopet nemška šola na slovenski zemlji?) V romantični Šent-Anski dolini nad Tržičem, kjer biva izvemši par nemških rudarjev izključno le čvrsti naš slovenski rod, pričel je nemški schulverein sejati škodljivo nemško luliko mej narodno našo slovensko pšenico, in za svojega sejaleca izbral si je ravnatelja Št. Anskega rudnika, namreč iz Koroške privadranega Nemca gospoda Šimena Rieger-ja. Kakor gre govorica, prizadeva si on na vse pretege,

pojedinah in veselicah, ali prevelika ljubeznjivost skrbne matere do rešitelja njene predrage „Edite“ bile so povod pogostim pohodom dr. Holmana, marveč pogled iz nedolžnih, ljubkih oči in pa podana, krasnobela ročica presrečne devoyke, izražajoče odkritosrečno in nehlinjeno radost pri doktorjevem prihodu

Ko se je bilo zdravje Editi v toliki meri povrnilo, da je bilo možno mirno presoditi vse okoliščine nesrečnega slučaja, — zdrhtela je nehoté blede devoyka, kažoča kesanje radi svoje nebržnosti spominši se strašnih trenutkov, katere je morala še pri polni zavesti preživeti pod ledom! Pri taki priliki običal je čarobno-ljubeznjivi pogled krasne device vselej na njenem rešitelju in Rihardu se je dozdevalo, da v teh pogledih ne tiči le dolžna hvaležnost!

Približali so se božični prazniki, kateri so se po starodavni navadi vselej jako slovesno praznovali v hiši bankirja Kruzija. Vsa družina je bila obdarovana, pa tudi znanci in prijatelji neso bili pozabljeni. Na sv. večer peljali so dr. Holmana v krasno razvetljeno sobano, kjer je bilo postavljeno čarobno okrašeno božično drevo in pod njim razvrščena najdražja, zanj določena darila. Ko mu do solz ginjeni roditelji počno govoriti o tem, kakó žalosten bi bil zanje ta večer brez pomoči, odloči se pri njih poprositi za najdražje vseh daril: za roko prekrasne in ljubeznjive Editi! —

(Dalje prih.)

da bi v Šentanski slovenski dolini v življenje uzbudil nemško šolo, in celo šolske prostore ima že pripravljene. Toda nadajamo se, da njegovo prenasgleno postopanje ne bode imelo zželenega uspeha. Naša dolina za celo dvanajstotico rudarskih nemških otrok pač ne potrebuje nemške šole, živo potrebna pa nam je slovenska šola za desetkratno število slovenskih otrok. Zatorej opozarjamo merodajne šolske in vladne kroge in oblasti, da čuvajo nad to zadevo v ta namen, da se gospodu Riegerju ter očitnim in skrivnim njegovim prijateljem in podpirateljem ne posreči njegova nakana, katera meri očitno le na to, da bi se slovenska deca svojemu narodu odtujevala in raznarodovala. — Pri tej priliki dovoljemo si merodajne kroge opozarjati na našo že celo vrsto let obstoječo slovensko šolo, od katere pa do sedaj še ni imel odgojevalne koristi niti jeden otrok, zakaj? — ker za to šolo nismo še mogli dobiti učitelja. Šola torej stoji prazna, naša mnogobrojna mladina pa je brez pouka, če se ne pošilja v oddaljeno Tržiško šolo. Treba bi bilo, da se resno preudarja, kako da bi se temu nedodastku odpomoglo. Pred vsem pa menimo, da je to lepa prilika za naše Ciril Metodovo šolsko društvo, da bi pokazalo, da umeva važno svojo nalogo, s tem, da bi poseglo v žep, ter prihodnjemu učitelju St. Anskemu javno zagotovilo primerno letno nagrado. Potem ustanovljena bi bila gotovo prav kmalu slovenska šola pri sv. Ani, in gospod Šimen ne imel bi več tolike prilike, ribariti v kalni vodi in slovenske ribice loviti na nemški svoj trnek.

Od vrlih Šentancev pa pričakujemo, da v šolskih stvareh ne bodo poslušali sladkih toda prevarljivih besed tujih zapeljivcev, ampak da bodo vedno mislili na to, da v njihovih žilah teče slovenska kri, in da je torej pred vsem potrebno, v srci ohraniti si živo ljubezen do svojega materinega jezika.

Domače stvari.

— (Ljudska šteta v.) Povedali smo v zadnjih dveh številkah, kako pišejo nasprotniki naši po nemških in italijanskih listih in naveli bi lahko še mnogo jednacij izglede, kar se nam pa zdi nepotrebnost, ker bi bili podobni drug družemu, kakor jajce jajcu. Saj vemo, da glavna namera, katera je uvedla zloglasno rubriko „občevalni jezik“, bila je uškodovati, kar le mogoče v prvi vrsti Slovanstvo, odtrgati mu kolikor mogoče duš, ker napredek Slovanstva je jako nepovoljen strastnim in zagrizenim našim nasprotnikom. Opozarjati nam je torej še jedenkrat vse zavedne rodoljube, naj ne izgube nobenega trenutka, naj pri vsaki priliki poučujejo narod o prvi in glavni stvari, da se vsakdo naših ljudi zapiše jedino le za to, za kar ga je ustvaril Bog sam, ko mu je dal slovensko mati, za Slovenca.

— (Občinskega sveta Ljubljanskega) poslednja seja pred novim letom, bode prihodnji ponedeljek event. tudi v torek. Dnevni red priobčimo v prihodnji številki.

— (V mestnem zboru Tržaškem) razkoračil se je včeraj znani Spadoni zaradi „Navoda“, ki ga je izdal odbor polit. društva „Edinost“ o ljudskem štetju in interpeloval predsednika v tem oziru. Spadoniju zdi se velik zločin, da se v „Navodu“ rojaki naši pozivljajo naj kot občevalni jezik navajajo le slovenščino. Ta poziv v Spadonijevih očeh vzbuja sovraštvo proti pasmini italijanski, ker jo kaže sovražno prebivalstvu v okolici. Sovraštvo Italijanov ni naperjeno proti okoličanom, ampak proti emisarjem iz Zagreba in Ljubljane. Predsednik odgovoril je na to interpelacijo, da se je „Navod“ odstopil državnemu pravništvu. Mi za danes k temu ne opazujemo družega, nego da se navodi o ljudskem štetju objavljajo povsod po Avstriji in navzlic Spadonijevi jezi v tem menda ne bode nič kaznjivega. Glede emisarjev iz Zagreba in Ljubljane pa naj bi revše Spadoni rajši molčalo, ker bi svoje trditve ne moglo dokazati in ker je javna tajnost, da bi v Trstu vladal najlepši mir, ko bi ne bilo onih obupnih elementov, ki so preko velike luže prišli na našo obal hujskat in širit iredente.

— (Slovensko gledališče.) V petek, na sv. Štefana dan bode gledališka predstava. Predstavljal se bode značajna slika: „Gospod Grobski.“

— (Gospod dr. Jernej Zupanc,) c. kr. notar v Ljubljani in predsednik notarske zbornice Kranjske, pristopil je „Podpornemu društvu za slo-

venske visokošolce na Dunaji“, kot ustanovnik s 100 reci sto goldinarjev. Pred par dnevi je blag. gospa Marija Murnikova to veselo vest prijavila odboru imenovanega društva, in že dan kasneje je bil poslan stotak na Dunaj. Slava! — Velečastiti mons. Josip Marn, častni kanonik in profesor na gimnaziji Ljubljanski, poslal je istemu društvu zopet 5 gld.; gosp. Fran Tomšič, inženir na Dunaji, tudi zopet 5 gld. (prej 16 gld., letos torej že 21 gld.) Iskrena hvala!

— (Iz pisarnice Dramat. društva.) Dramatično društvo razposlalo je 55 in 56 zvezek „Slovenske Talije“ vsem svojim članom. Dobili pa so ta zvezka tudi drugi rodoljubi, ki še dozdej niso bili člani Dramatičnega društva. Te rodoljube prosimo, naj sprejmo knjige ter naj bodo člani rečenega društva. Želeti pa bi tudi bilo, naj bi pristopili društvu še drugi rodoljubi ter pismeno svoj pristop oznanili.

— (Telovadno društvo „Sokol“ vabi brate člane k rednemu občnemu zboru, ki bode v ponedeljek dne 5. januarja 1891. leta ob osmih zvečer v steklenem salonu čitalničnem. Dnevni red: 1. Ogovor staroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh rač. pregledovalcev (§ 9 b pravil). 5. Volitev odbora (§ 9. a pravil). (§ 10. pravil se glasi: „V društvenem odboru je s starosto in podstarosto vred devet odbornikov, katere voli občni zbor za leto dni in kateri morejo po preteku te dobe biti zopet izvoljeni. Vsi odborniki morajo stalno prebivati v Ljubljani. Društveni posel, kateri si razdelé med sabo, opravljajo odborniki brezplačno.“) 6. Pogovor o maškardi. 7. Razni predlogi.

— (Kamniška železnica.) Kakor poroča uradni list, bode se odprla nova železnica glede na neugodne vremenske razmere in na strogo zimo brez vseh slavnosti.

— (Umrta) je včeraj zjutraj gospa Josipina Skaberné, posestnica v Novem mestu, v 72. letu dobe svoje. Pokojna gospa bila je mati, oziroma stara mati in tašča dobro znanih narodnih obitelij, vzgojila nam je v otrocih svojih same vrle narodnjake in narodnjakinje, bila sploh uzorna mati. Blag jej bodi spomin!

— (Streljsko društvo „Ljubljanskega Sokola“.) Ker gosp. Zagorjan vsled mnogege posla ni mogel prevzeti načelnštva, bil je pri zadnjem streljanju za „strelvodjo“ izvoljen dosedanji blagajnik g. P. Skale, blagajnikom pa g. Julij Deu. Tudi se je določilo da, ker so prostori v Čitaln. restavraciji za streljanje neugodni, se bode nadalje streljalo pri gosp. Ferlinci in sicer vsako sredo. Prihodnjo streljanje je torej vsredo dne 7. januarja!

— (Lepo božično darilo) poslal je g. Fran Dolenec, rodoljuben trgovec v Mariboru, „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“. Mej Mariborskimi Slovenci je ta izreden prijatelj revnim slovenskim dijakom na Dunaji nabral 50 reci petdeset goldinarjev. Darovala je za to slavna posojilnica v Mariboru 20 gld.; dalje sledeči rodoljubi gospodje: Pavel Simon, tajnik posojilnice, 1 gld.; Janez V. Zupan, posestnik, 1 gld.; Silvester Fontana, trgovec, 1 gld.; dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik, 2 gld.; Vincencij Jaušek, trgovec, 1 gld.; Fran Kočevar, veletržec, 2 gld.; M. Berdajs, trgovec, 1 gld.; Bernard Jentl, prokurist, 2 gld.; Makso Moric, trgovec, 2 gld.; dr. Radaj, dež. poslanec in c. kr. notar, 2 gld.; dr. J. Orosel, odvetnik, 1 gld.; Glaser, jurist v Celji, 1 gld.; J. Robič, c. kr. profesor in dež. poslanec, 1 gld.; veleč. g. J. Klobovs, c. in kr. vojaški duhovnik, 1 gld.; J. Schreiner, ravnatelj c. kr. pripravnice, 2 gld.; J. Kropivnik, profesor c. kr. pripravnice, 1 gld.; J. Rakovec, uradnik južne železnice, 1 gld.; dr. Bezjak, c. kr. profesor, 1 gld.; V. König, lekarničar, 2 gld.; dr. Terč, zdravnik, 2 gld. in Fran Dolenec, trgovec, 2 gld. Iskrena bodi hvala vsem tem blagim rodoljubom!

— (Huda obsodba.) V ponedeljek bila je v Zagrebu zopet obravnava proti g. Pečnjaku, uredniku „Obzoru“, zaradi članka priobčenega povodom Moltkejeve slavnosti. Dasi je zatoženca doktor Mazzura izvrstno zagovarjal, obsodil ga je znani g. Akurti na dva meseca zapora, list pa v 2500 gld. izgube na kaveji. Uložil se je priziv gledé krivde in gledé kazni.

— (Za duhovnike-vojake.) Opozarjamo one gospođe duhovskega stanu, ki so v evi-

denci nadomestne reserve, da se po postavnih odločbah brambenih navodil oglasijo vsak pri svojem c. kr. okrajnem glavarstvu rojstvenega kraja in sicer še v teku tega meseca, ter pristavijo naznailo, da so v pastirstvu, katero mora biti potrjeno od predstojništva.

— (Tatvina.) Preteklo noč proti jutri okrali so neznani tatje na Starem trgu nasproti gosp. Benedikta prodajalnici kramarico Nežo Braun. V veži bilo je v zabojih čevlarsko blago pripravljeno za semenj. Tatovi so odbili ključavnico in odnesli za 200 gld. čevljev, copat in družih obuval.

— (Iz Borovnice.) Pri občnem zboru „Bralnega društva“ volil se je odbor in ustanovil tako le: gg. Papler Fr. predsednik, Vrbič Jos. podpredsednik, Majaron Iv. blagajnik, Pirc A. tajnik; Debevc Al., Košir Jos., Lebez Iv. odborniki. —

— (Čitalnica v Bolci) ima v nedeljo dne 28. t. m. svoj letošnji občni zbor z običajnim programom. Začetek ob 5½. uri zvečer.

— (Vodstvo „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ v Trstu) vabi vse čl. društvenike in prijatelje društva k društvenemu plesu, kateri bode v soboto dne 10. januarja 1891. v dvorani „Tersicore“ (ulica Chiozza št. 5). Pri plesu svira oddelek orkestra Piccoli-jevega. Ustopnina k plesu je 50 kr. za osebo brez izjeme. Denarnica bode odprta ob 9. in začetek plesa pa je ob 10. uri zvečer in traja do 5. ure zjutraj. — NB Ustopnice so na prodaj že sedaj v društveni uradnji in pri vseh članovih vodstva in odbora, kakor tudi na večer plesa pri denarnici. Dne 31. decembra bode v društvenih prostorih domača zabava za društvenike in po njih upeljene goste

— (Klub biciklistov „Hrvatskega Sokola“) priredil bode dne 11. januarja v dvorani „Sokola“ javno vežbo (akademijo) z obilnim in raznoličnim vspehom. Pristop imeli bodo samo člani Sokola. Klub broji 30 izvršujočih članov in napreduje vrlo lepo ter se bode gotovo zopet izkazal pri tem novem javnem nastopu.

— (Požar.) Dne 20. t. m. pogorela je v Cerkljah na Gorenjskem Tolmajnarjeva koča. Stari Tolmajnar je v ognju tudi našel smrt.

— (Iz Cerkljan na Gorenjskem.) Vabilo k občnemu zboru podružnice sv. Cirila in Metoda, na dan sv. Štefana popoldne ob 3. uri v prostorih gostilne poleg cerkve. Zvečer tombola na pošti za družbene namene. Na dnevnem redu je: Volitev odbora in uplačevanje doneskov za leto 1890.

— (Oživotvorenje hrvatske pevske zaveze.) Pred kakimi 15 leti osnovala se je zaveza hrvatskih pevskih društev, katere pravila so bila potrjena. Zaveza priredila je štiri pevske sestanke: v Sisku, Varaždinu, Zagrebu in Karlovcu, ki so gotovo še v najboljem spominu mnogim slovenskim pevcem, ki so se jih udeležili. Poslednja leta pa je nekako prenehala delavnost te pevske zaveze. Hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ uvažujoč veliko važnost tacih pevskih zavez, lotiti se hoče dela, da na novo oživi ta pevska zveza hrvatska. V to svrhu sklical bode shod, na katerega naj pošljejo vsa hrvatska pevska društva svoje odposlance. Ta shod bode na svečnice dan, 2. februvarja, bodočega leta. Posvetovalo se bode, kako obnoviti pevsko zvezo, da bode trajna, koristna in častna za narod hrvatski. Ker bode drugo leto velika jubilarna razstava v Zagrebu, nadajamo se za trdno, da se tudi pevska društva hrvatska do tačas zopet združijo v ožjo zvezo, da bodo tudi ona doprinesla svoj del časti in napredku Hrvatske.

— (Književno društvo sv. Jeronima v Zagrebu) razpošilja ta mesec svojim članom na svetlo dane knjige za l. 1891. Te so: Danica. Koledar i letopis društva svetojeronimiskoga za prostu godinu. 1891. Obsega poleg koledarske tvarine dokaj poučno-zabavnega gradiva z lepimi slikami. 2. Životinje. Del VI. Ptice, napisao Davorin Trstenjak. Z 11 slikami. 3. O pristojnom ponašanju i o čistoći. Za puk napisao Josip Kotarski, župnik Loborski. 4. Grof Borovački i Jelka Večevičeva (Angjeo obitelji borovačke). Napisao Josip Zorić, župnik Prozorski. — Iz poročil je razvidno, da tudi to društvo, namenjeno bolj priprostemu narodu kakor naša slavna družba sv. Mohora, četudi ne tako hitro kakor slednja, vender lepo uspeva. Članov je imelo koncem leta 1889 vkupno 8758. Knjige so bile tiskane v 59.000 izvodi (sama Danica v 32.000). Troški zanje so

iznašali 7853 gld. 91 kr. — Društvena imovina iznaša 94.554 gld. 81 kr. Poleg tega so v oskrbi društveni še književne zaklade v vsoti 22.584 gld. 14 kr. Skupno imetje torej 117.138 gld. 95 kr. Član III. reda postane, kdor enkrat za vselej uplača 5 gld. in za to dobiva dosmrtno po 1 izvod vsake knjige. — Druženiki Ljubljanskega okrožja prejmo književni dar te dni. Nove člane vsprejema poverjenik Anton Žlogar, kurat na Gradu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kilkenny 23. decembra. Pri včerajšnji volitvi v parlament bil izvoljen kandidat Proti-Parnellovec, Hennessy, z veliko večino.

Buenos Ayres 23. decembra. Govori se, da je redarstvo zasledilo zaroto, ki je nameravala revolucijo. Več oseb so baje zaprli.

Dunaj 24. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarski patent z dne 22. decembra, s katerim se odloženi deželni zbor češki zopet sklicuje na 3. dan januarja.

Dunaj 24. decembra. Povodom cesaričinega rojstvenega dne bile so po vseh cerkvah slovesne maše, pri katerih so bili prisotni občinski zastopi in šolska mladež. Pri maši v sv. Jožefa kapeli bila sta prisotna cesar in cesarica. Dopoldne vsprejemala je cesarica čestitke članov cesarske obitelji.

Razne vesti.

* (Eksplodizija na Dunajski tehniki.) Te dni na večer dogodila se je v kemičnem laboratoriji Dunajske tehnike eksplozija, ko so proizvajali plin. Posrečilo se brez daljne neizgode udušiti nastali ogenj, še predno so došli ognjegasci. Druga nesreča se ni prigodila.

* (Ženske — zdravnice.) Iz Peterburga se poroča, da ruska vlada namerava skoro osnovati zavod, na katerem se bodo ženske učile lekarstva. No krasni spol moral bode imeti isto predznanje kakor moški, zato pa bode imel tudi jednake pravice z moškimi tovariši.

* (Marije Terezije tolarji.) še vedno krožijo in so posebno priljubljeni v Anatoliji in Afriki. Italijanski poslanik v Abesiniji poprosil je te dni, da mu pošljejo Marije Terezije tolarjev, ker Abesinci nečejo nobenega drugega srebrnega denarja.

* (Samomori v nemški vojski.) V Stuttgartu izšla je nedavno brošura, ki se bavi s statistiko samomorov v nemški vojski. Iz tega delca je razvidno, da od 100 umrlih vojakov v nemški vojski si 22 vzame življenje samomorom.

* (Mrav v Angliji.) Na Angleškem je že nekaj dni hud mrav. Na ribnikih Londonskega parka se sedaj živahno drsajo, kakeršna zabava je le malokdaj mogoča v angleški prvostolnici. Pri Richmondu je reka Themse zamrznila, kar se že več let ni zgodilo.

* (Na ledeni sosedni ponesrečili.) Na jezeru Mori pri Vizilli na Francoskem se je trem duhovnikom udri led in so vsi trije utonili.

* (Pred sodiščem se je ustrelil.) V ruskem okrožnem mestu Vitebsku je te dni porotno sodišče obsodilo meščana Sazanova, ki je ponaredil pobotnico za 20.000 rubljev. Ko je zatoženec za-

slišal njemu neugodno razsodbo, izvlekel je revolver in se je v sodni dvorani ustrelil.

* (Velika nesreča.) V Cordobi je voda prodrla kanal in mesto poplavlila. Več sto hiš je razrušenih in mnogo ljudi se je ponesrečilo.

* (Zrušila se je hiša.) Te dni zrušila se je v Bombaji četrinadstropna zgradba, ter se je ponesrečilo nad sto ljudi. Ubitih bilo je okoli 30, ranjenih pa je mnogo več.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Njega Prezvizenost milostivi gospod knez in škof dr. **Jakop Missia** je blagoizvolil mi izročiti dati **sto in petdeset goldinarjev** z nalogom, da jih porabim za uboge po svojem preudarku.

Usojam se to velikodušno darilo javno oznaniti z izrazom najudanejšje in najtoplejše zahvale.

V Ljubljani dne 23. decembra 1890.

(945)

Župan: **Grasselli** l. r.

23. decembra.

Pri **Malič**: Schuster iz Kočevja. — Müller, Penz iz Pulja. — Cora iz Trsta. — Schneider, Popowitz, Berner z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Pichler, Mayer iz Gradca. Pri **južnem kolodvoru**: Steiner iz Siska. — Golob iz Kamnika. — Baumgartner, pl. Jillek iz Pulja. — Schurian iz Trsta.

Umrli v Ljubljani:

23. decembra: Ana Vertnik, čevljarjeva hči, 22 mesecev, Mestni trg št. 9, za krvicami. — Marija Mrak, tapetarjeva vdova, 67 let, sv. Petra cesta št. 42, za jetiko.

24. decembra: Henrik Brilli, knjigovodja, 66 let, Dunajska cesta št. 29, za vnetjem reberne mreže.

V deželni bolnici:

20. decembra: Marija Bohine, gostija, 34 let, za srčno hibo. — Uršula Černe, gostija, 75 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. dec.	7. zjutraj	734.2 mm.	-4.6° C	brezv.	obl.	7-70 mm.
	2. popol.	732.0 mm.	-2.8° C	brezv.	snež.	
	9. zvečer	731.7 mm.	-3.4° C	sl. zah.	snež.	snega.

Srednja temperatura -3.6°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	89.20	89.35
Srebrna renta	89.25	89.40
Zlata renta	106.90	107.10
5% marčna renta	101.55	101.90
Akcije narodne banke	981	985
Kreditne akcije	302.75	303
London	14.20	14.30
Srebro	—	—
Napol	9.05 1/2	9.06
C. kr. cekini	44	43
Nemške marke	56.20	56.20

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od dne otvorenja vožnje.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdalej navzgor.

8 00	7 00	8 10	iz Trsta, Št. Andreja . . . v	—	—	9 56
8 10	7 10	9 55	„ Trsta j. k.	—	—	9 30
6 45	11 42	4 25	„ Ljubljane j. k.	7 13	—	4 52
3 47	—	1 15	„ Trbiža	10 16	3 16	7 55

2153	2155	2157	Klm.	Postaje	2152	2154	2156
2. 3.	2. 3.	2. 3.			2. 3.	2. 3.	2. 3.
zjutraj	opol.	zvečer			zjutraj	dopol.	popol.
7 25	12 00	6 25	—	iz Ljubljane drž. k. . . v	6 35	11 25	4 15
7 42	12 17	6 42	6	Črnuč p.	6 19	11 09	3 59
8 01	12 36	7 01	5	Trzina	6 00	10 50	3 40
8 14	12 49	7 14	2	Domžal	5 52	10 42	3 32
8 29	1 04	7 29	3	Jarš-Mengiša	5 37	10 27	3 17
8 35	1 10	7 35	2	Homča p.	5 26	10 16	3 06
8 50	1 25	7 50	5	v Kamnik iz	5 10	10 00	2 50

Nočne dobe (od 600 zvečer do 559 zjutraj) označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.

V Beljaku novembra meseca 1890.

C. kr. železniško obratno vodstvo.

Tvrdka **G. Tönnies** javlja spodobno s tem vest o smrti svojega večletnega sodelavca, gospoda

Henrika F. Brilli-ja

katerega pogreb bode v petek, dne 26. decembra ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na Dunajski cesti št. 29. (947)

V Ljubljani, dne 24. decembra 1890.

Zahvala.

Za vsestranski skazano presrečno sočutje povodom nakratne smrti svojega presrečno ljubljenega soproga, gospoda (942)

JOSIPA TOMEKA

inženerja, grajščaka in občinskega svetnika

za lepe darovane vence in časteče spremstvo k poslednjemu počitku izrekam najiskrenejšo in najpristranejšo zahvalo.

Lucija Tomek roj. Schwarz.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Priporočilo.

Podpisanka s tem uljudno naznanja, da je v Ljubljani, na sv. Petra cesti št. 2, v pritličji, odprla

bureau
za posredovanje služeb.

Tu se posredujejo tudi mesta dojitja. — Z zagotovitvijo, da hoče vsem častitim naročilom najbolje ustreči, se priporoča

z velespoštovanjem

(931—2)

Kati Egy.

Udovec

nadučitelj, 40 let star, z 800 gld. dohodkov, želi se seznaniti in poročiti z deklico ali udovo brez otrok primerne starosti, katera pa ima ljubezen do istih.

Omika in blago srce se želi, nekoliko premoženja bi dobro došlo.

Ponudbe s fotografijo blagovolc naj se poslati upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod „S — 1890“. (929—2)

Globokim žalem potrta, naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njih iskreno ljubljena mati, hči, stara mati in tašča, gospa

JOSIPINA SKABERNÉ

posestnica

v torek 23. decembra zjutraj ob polu 4. uri po kratki mučni bolezni, prejemši sv. zakramente, vsled neskončne modrosti Vsegamogočnega umrla v 72. letu dóbe svoje.

Pogreb bode v četrtek 25. t. m. ob polu 5. uri popoldne.

Zadušne svete maše se bodo služile v več cerkvah.

Nepozabna ranjca bodi priporočena v pobožni spomin in molitev.

Novo Mesto 23. decembra 1890.

Marija Marokutti

mati.

Josipina Liszka roj. Skaberné

Alfred Liszka

Marija Rozina roj. Skaberné

c. kr. višji katastralni nadzornik

hčeri.

zet.

Florijan Skaberné

posestnik

Viktorija Skaberné roj. Rudolf

Avgust Skaberné

trgovec

Adela Skaberné roj. pl. Schrey

sinova.

sinahi.

(946)

Sadjarija „Carolinenhof“ pri Ptuj

prilagojena za praznike in predpust svoj
okusni in zdravi (938-2)

šampanjec

■ po 1 goldinar steklenica. ■
Zalogo ima gospod Jan. Buzzolini v Ljubljani.

Prva kranjska, na mnogih razstavah odlikovana,
leta 1822. ustanovljena (943-1)

lesna, pletarska in sitarska obrt

M. Pakič v Ljubljani

prilagojena p. n. naročnikom **garantirano pravo žimo**,
(razločiti od s fibrizom in drugimi stvarmi mešano žimo),
morsko travo (Seegrass), **preproge iz lesene volne**
po čudovito nizkih cenah, razno **kuhinjsko orodje**, **fine**
škatle, šebre in banice za kopanje, **pletene kovčge**
za potovanje v raznih velikostih, **najfinjša košarica**
z dvema pokrovoma in takozvane „**Stephanie**“ **koša-**
rice, kakor tudi **navadne košare** po **najnižjih cenah**.
Zunajna naročila izvrše se takoj s povzetjem.

Dorsch-evo

olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše
vrste medicinsko olje iz kitovih jeter.
Staropreverjeno sredstvo proti kašlju,
zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih
jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793-17)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Izvrstna dolenska vina

točijo se od 15. dne decembra t. l. naprej po naj-
nižji ceni

v Lingarjevi ulici h. št. 3.

K obilnemu obisku vabi najuljudnejše

(916-4)

Antonija Senegačnik.

J. ANDEL-a

novoliznadeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikanska) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Šlioharju**, trgovcu na
Dunajski cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (612-17)

VIZITNICE

prilagojena

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Trgovski pomočnik

z dobrimi spricvali išče službe. Nastopi lahko takoj. —
Ponudbe upravištvu „Slovenskega Naroda“. (927-3)

Izvirno

Plzensko pivo

(slavno znano zimsko pivo)

iz meščanske pivovarne v Plznu
v sodih in steklenicah

prilagojena udano

F. SCHEDIWIY

glavna zaloga mešč. pivovarne v Plznu

Gradec, Annenstrasse 19.

Telefon 246.

(932-2)

prilagojena od lekarja **GABR. PICCOLI**-ja v Ljubljani, je zelo
uplaviteljno zdravilo, ki krepiča želo-
lodec, čisti, odpravlja zlato žilo
in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v ra-
stlinstvo spadajočih snovi ter ni ni-
kako drastično učinkujoča. marveč
lahko, delovanje organov ureja joče
zdravilo, katero organizmu kar nič
ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izde-
lovatelj proti poštnemu povzetju v
skatljah po 12 stekleničah za gld. 1-36; po 24 za
gld. 2-60; po 36 za gld. 3-84; po 44 za gld. 4-26;
po 55 za gld. 5-26; po 110 za gld. 10-30; po 550
za 50 gld.

V steklenicah po **10 kr.** v lekarni Piccoli v
Ljubljani, v drugih lekarnah po **15 kr.**, prodaja se
skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. (712-15)

Št. 22.068.

Razglas.

(907-3)

Kakor znano, se ima leta 1891. zopet vršiti ljudsko popisovanje
po staleži 31. dne decembra 1890. leta.

§§. 19. in 23. predpisa o ljudskem popisovanju, kateri je bistven
del postave z 29. dne marca 1869. leta (drž. zak. št. 67) določata,
da je vsak stanoviški imetelj, oziroma vsak družinski glavar obvezan,
gledé onih stanovišču pripadajočih moških oseb, ki so rojene v letih
od 1871. do uštevskega 1881. in imajo domačinstvo v enem v držav-
nem zboru zastopanih kraljestev in dežel, pripravljen imeti koleka
prost, brezplačno preskrbljen posnetek iz knjig rojstvenic ali pa po-
verjen prepis rojstvenega lista.

Vsak stanoviški imetelj, oziroma družinski glavar, v kojega sta-
novišči se nahajajo take osebe, je torej, ako že nema poverjenega
prepisa dotičnega rojstvenega lista, obvezan, da si preskrbi najpozneje
do konca tekočega leta potrebni rojstveni list. Obrniti se mu je za-
tegalj nemudoma na dotični župni, oziroma matrični urad, pri ka-
terem je krst, oziroma rojstvo zabeleženo, da dobi omenjeni, za ljud-
sko popisovanje potrebni rojstveni list.

Ob enem bodi prebivalstvu Ljubljanskemu priporočeno, preskr-
beti si za vsak slučaj pravočasno sploh pri izpolnitvi naznanilnic
potrebna dokazila, posebno rojstvene in domovinske liste ali mestu
teh tudi delavske ali poselske knjige.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 25. novembra 1890.

Župan: Grasselli s. r.

L. Luser-jev obliž za turiste.

**Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.**

**Veliko
priznatih
pisem je na
na ogled v
glavni razpisalnici:**

**L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.**

Pristen sam, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

**Veliko
priznatih
pisem je na
na ogled v
glavni razpisalnici:**

**L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.**

Pristen sam, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovom
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovcu A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu na Ko-
roškem C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nju K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Warto; v
Radovljici A. Roblek;
v Celju J. Kupferschmid.

Št. 24696.

(944-1)

Razglas.

V § 13. določil o dobivanju vode iz vodovoda mesta Ljubljan-
skega je ustanovljeno, da je plačevati

vodovodno naklado

v štirih enolikih obrokih ob začetku vsakega četrletja solnčnega leta.

Po vodomernu oddajano vodo in kakove večje potroške je plače-
vati konci vsakega meseca (za bolj malo tudi konci vsakega četrletja).

Pristojbino za vodomere in ono za požarne pipe ali hydrante je
plačevati v poluletnih naprejšnjih obrokih.

Hišni gospodarji bodo dobivali plačilne naloge dné 1. januarja,
1. aprila, 1. julija in 1. oktobra. Predpisani znesek pa bodi vplačan
med 1. in 14. februarja, 1. in 14. maja, 1. in 14. avgusta in 1. pa
14. novembra meseca.

Onim hišnim gospodarjem, kateri ne bodo plačali pripadajoče
vodovodne naklade do obrokov tu navedenih, zaračunavale se bodo
6%, zamudne obresti; če pa vodovodna naklada ne bode plačana pri
mestni blagajnici najkasneje do 30. aprila, oziroma 31. julija, 31. okto-
bra in 31. januarja, bode mestna občina po upraviteljstvu mestnega
vodovoda zaprla dotok vode v dotično hišo in izterjala zaostalo vodo-
vodno naklado izvršilnim potom.

P. n. hišni gospodarji naj vzemó na znanje to naredbo in naj
se po nji ravnaajo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 23. decembra 1890.

Župan: Grasselli, l. r.

Trgovina z železnino

Albina C. Ahčina

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8

ima vedno

(76-10)

bogato zalogo pečij

samostalnih

štedilnih ognjišč

in posameznih delov
za nje, kakor vratice, vra-
tice ognjišč za silo,
ognjiščnih oklepov,
roštov za prazjenje,
plat, cevi za dimnike
i. t. d. i. t. d.

Staro železo, mesing, baker,
kositar, cink, svinec kupuje
se vedno po najvišjih cenah.

